

Протокол

№

гр. София, 07.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10994** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. А. В., уведомен от предходно съдебно заседание, се явява лично.

За него се явява и АДВ. Т. И., редовно уведомен, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН на ДАБ при МС - Д. Ц. – редовно призован, се представлява от ЮРК. П., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

В съдебната зала се явява ПРЕВОДАЧ от руски език М. А. – редовно уведомена, предвид отразеното в жалбата, че жалбоподателят не владее български език и желае лично да участва в съдебното производство и да упражни правото си на защита.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Предвид обстоятелството, че жалбоподателят не владее български език, желае да участва лично в настоящото производство, независимо от участието на упълномощения от него процесуален представител и предвид разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от АПК, която изисква производството да се води на български език, на жалбоподателя за целите на настоящото производство следва да бъде назначен преводач от български на руски език и обратно, който да извърши превод на провежданите процесуални действия, с което да се обезпечи ефективното му участие и упражняване на правото на защита.

За преводач следва да бъде назначена присъстващата в залата М. А..

Предвид изложеното и на основание чл. 14, ал. 2 във вр. ал. 1 от АПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА М. Т. А. за преводач от български на руски език и от руски на български език на жалбоподателя В. В. за целите на настоящото производство.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на преводача:

М. Т. А., на 58 години, българска гражданка, неосъждана, заклет преводач, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ отговорността по чл. 290, ал. 2 НК на преводач А..

ПРЕВОДАЧЪТ: Разбрах това, което ми разясни съдът. О. да дам точен и верен превод.

ДОКЛАДВА се депозираната жалба от В. А. В. чрез пълномощника му - адв. Т. И., против Решението на интервюиращия орган на ДАБ при МС № УП-ОК 31/14.11.2022 г., с което на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата за международна закрила на жалбоподателя.

АДВ. И.: Считаме, че основанията по молбата за международна закрила следва да бъдат разгледани в производство по общ ред и тогава да се прецени дали следва да се откаже предоставянето на такава закрила.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА административната преписка, която е приложена, към жалбата, съдържаща заверени копия на всички документи, представени в производството пред административния орган.

АДВ. И.: Поддържа жалбата. Моля да приемете административната преписка, с изключение на документа, представен от ответника на руски език. Касае се за една молба, която моят доверител е депозирал и към която е приложено изложение, съдържащо данни за бежанската му история. Същото е приложено към преписката, въпреки че е подадено след постановяване на решението, но е представена единствено на руски език, без превод на български език. Считам, че за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая е важно този документ да бъде представен в превод на български език, доколкото съдържа данни от съществено значение за изясняване на личното положение на молителя и мотивите му да поиска международна закрила в България. Освен това, недопустимо е към преписката да са

приложени документи на чужд език без официален превод на български.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на адв. И., приложен към молба от 17.11.2022 г. от името на жалбоподателя печатен текст на руски език, находящ се на л. 28-ми – л. 32-ри от делото.

АДВ. И.: Да, това е този текст, за който държим да бъде представен в превод на български език. Той е заведен с молбата на моя доверител след издаване на процесния акт, но моля съда да има предвид, че административният орган не му е указал, че ще разгледа молбата му в ускорена процедура и не му е дал информация в какви срокове ще се произнесе, което именно е препятствало представянето на това изложение своевременно. Поради тази причина, когато доверителят ми е отишъл в ДАБ, за да подаде молбата и изложението, той не е знаел, че вече има издадено решение по молбата му за закрила, с което му е отказана такава. Това изложение е изготвено след проведеното интервю, тъй като той не е успял да изложи всички факти и обстоятелства, на които основава молбата си и затова е представил, допълнително с тази молба това изложение. Въпреки, че е представен след постановяване на оспореното решение, считам документа за релевантен и затова считам, че следва да бъде преведен. Пред съда следва да бъдат изяснени всички факти и обстоятелства, а могат да се сочат и нови такива до приключване на устните състезания. Не мога да кажа защо ДАБ не го е представила с превод, но го считам за релевантен към настоящия правен спор.

Имаме и доказателствени искания: На първо място, моля да приемете Апел от сдружение „За свободна Русия“, издаден в подкрепа на моя доверител, в който е направен анализ на общата обстановка в страната. На следващо място, моля почитаемия съд на основание чл. 176 ГПК, вр. чл. 144 АПК да даде възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения по отношение на твърденията в жалбата и съответно констатациите в оспорения административен акт. На следващо място, моля да бъде допуснат един свидетел при режим на довеждане, който водим днес. Това е лицето, с което моят доверител живее във фактическо съжителство и с когото са избягали заедно от Русия. Той би могъл да даде пълна картина по отношение на фактите и обстоятелствата, които са принудили моя доверител да избяга от Русия. Това лице също е руски гражданин и по отношение на него тече същата процедура по отправено искане за предоставяне на международна закрила, но все още няма взето решение по отношение на него. Свидетелят, който желаем да разпитате се казва Д. Б.. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други такива.

ЮРК. П.: Уважаема госпожо председател, моля да не се приема представеното днес доказателство, тъй като по време на интервюто жалбоподателят не е споменал нищо за това, че той е с нетрадиционна сексуална ориентация, а е можело да го каже, защото той го е знаел. Затова, считам че този Апел от тази организация не представлява каквото и да било доказателство.

Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

Имам само една корекция по отношение на заявеното от пълномощника на жалбоподателя - производството е протекло по общия ред, но интервюиращият орган се е произнесъл в ускорена процедура по общия ред, тъй като е приел, въз основа на

данните от интервюто, че молбата е явно неоснователна. То е и написано в самото решение – „молбата на В. В. А. за предоставяне на международна закрила е явно неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена в ускорена процедура в производството по общия ред.“, като е посочено в този смисъл основанието по чл. 70, ал. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, което сочи именно процедура по общия ред.

По отношение на искането за разпит на свидетел, считам, че няма какво повече от това, което е казал по време на интервюто да се установи със свидетелските показания, и затова искането за допускане на свидетел считам за неоснователно. Що се отнася до изложението, което е на руски език, приложено към допълнително представена молба на жалбоподателя, моля да обърнете внимание, че то нито е подписано, нито може да се разбере кой го излага това нещо. П., че той е повторил същото, което е казал по време на интервюто и освен това самата молба е подадена след произнасяне на интервюиращия орган, регистрирана е с това приложение на руски език, което обаче не е подписано от него самия и според мен, не представлява доказателство.

АДВ. И. реплика: Уважаема госпожо председател, моля да се предяви писмената молба на доверителя ми, за да може той да потвърди дали я е написал и дали изложението е негово, предвид изразеното становище на ответната страна.

Съдът счита за ОСНОВАТЕЛНО становището на пълномощника на жалбоподателя за приобщаване като доказателства по делото на приложените заверени копия от документи от административната преписка, с изключение на писмен печатан текст на руски език, представляващ приложение към молба от името на жалбоподателя, заведена в ДАБ с рег. № УП24943/17.11.2022 г., неprevеден на български език.

По отношение на относимостта на този документ към предмета на доказване в настоящото производство, независимо от това, че същият е заведен след датата на издаване на обжалвания административен акт, съдът ще се произнесе при постановяване на решението си по съществото на спора, след представяне в превод на български език на този документ.

ОСНОВАТЕЛНИ са и останалите доказателствени искания на пълномощника на жалбоподателя – за предоставяне на възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения, за допускане до разпит като свидетел лицето, което е напуснало Руската Федерация заедно с жалбоподателя и живее с него във фактическо съжителство, както и за приобщаване като доказателство по делото на представения в днешното съдебно заседание Апел от Сдружение „За свободна Русия“ от 12.12.2002 г., за относимостта на който ще се произнесе с решението си по съществото на спора.

АДВ. И.: Аз считам, че с оглед факта, че в Апела са изведени данни за края на 2022 г. се касае за техническа грешка при отразяване на датата на изготвянето му.

Предвид изложеното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените заверени копия от документи, съдържащи се в административната преписка, по повод издаване на оспорения административен акт, с изключение на печатан текст на руски език – приложение към Молба от името на жалбоподателя, заведена на 17.11.2022 г. в ДАБ с рег. № УП24943.

ДОПУСКА до разпит като свидетел по делото, осигуреният за днешното съдебно заседание от жалбоподателя гражданин на Руската федерация Д. Б..

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото представеният от пълномощника на жалбоподателя Апел от сдружение „За свободна Русия“.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения в хода на настоящото производство, включително и по отношение на приложеното изложение към молбата от 17.11.2022 г.

СЪДЪТ ДАВА възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Аз се разтреперих когато бях на интервюто. Аз съм за първи път в такава ситуация и сега се притеснявам с какво да започна.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Имахме виза за тази страна (за България) и се приготвихме да пристигнем тук като туристи. Визата ни беше от октомври 2022 г. Издадох я (визата) през лятото и на 24.09.2022 г. Русия нападна У., и тъй като аз цял живот съм работил в областта на медицината и съм лекувал хора, и затова не мога да воювам срещу У.. Защото имам приятели украинци и да убивам хора, по моите морално етични норми, считам това за неприемливо. Освен това, Русия беше обявена като страна-терорист и аз, ако участвам в тази война, ще съм на страната на терористите и затова и реших да замина.

Дойдох в България през м. октомври. От Русия заминах за Г., след това от Г. в Турция и от Турция - в България. Не е възможно да се дойде от Русия директно в Б.. Имаше информация, че искат да затворят границата и между Русия и Г., но това бяха само слухове. Нямах директни полети за България по това време и затова се наложи да мина по този път. Не пътувах сам, а с моя приятел. Други наши познати нямаше с нас когато напускахме Русия. Само ние двамата бяхме.

Имахме виза за България. По принцип, искахме да дойдем тук като туристи. Беше ни интересно да видим страната и да останем тук.

От Турция дойдохме направо в С.. Не сме ходили на други места в България. Само тук сме били. И сега продължаваме да живеем заедно с приятеля ми в България.

Визата ми изтече. Беше за 1 (един) месец. В момента не се занимавам с нищо, но вчера ходих да се интересувам да започна работа. Ходих в болница да се устройвам на работа.

Искам да работя по специалността си. В Русия работех като медицинска сестра по процедури - медицинска сестра в манипулационна. Приятелят ми е геодезист.

За съжаление, не зная други езици, освен руски. При нас, в Русия, се учеше или английски език или немски, но тъй като аз съм завършил преди 20 (двадесет) години училище, не помня немския.

Това, което исках да кажа е, че аз се явявам ЛГБТ. Хората от тази група при нас не са в безопасност, наказват се. Това е на законодателно ниво. При нас има такива закони, до наказателна отговорност се стига за това. Сега искат да въведат и това – до

наказателна отговорност да се стига. Това е във връзка с пропагандата и войната. До този момент (преди да напусна Русия) работех и не афиширах своята принадлежност, защото при нас това не трябва да се прави.

За моите роднини не мога да кажа дали са останали всички в Русия, но майка ми остана там. Аз живея с нея.

Относно моето решение да дойда в България, по принцип, тя (майка ми) се притесняваше в началото за мен, но сега се отнася нормално. Аз се чувам с нея. Тя е пенсионер в Русия.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: По време на проведеното с мен интервю не съм заявил сексуалната си ориентация и принадлежността си към ЛГБТ, защото интервюто се провеждаше на принципа „въпрос – отговор“, така че такъв въпрос не ми е бил задаван и в този момент не съм мислил за това. В Русия не е прието да се говори за това и да се афишира, и аз не знаех дали при вас това е нормално. Стеснявах се да го кажа.

Не помня дали аз лично съм писал изложението, което е приложено към молбата ми и е на руски език.

СЪДЪТ ПРЕДЯВЯВА на жалбоподателя В. А. В. приложеното към Молба от 17.11.2022 г., находящо се на л. 28-ми – л. 32-ри от делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Да, да. Това аз съм го писал. Сам го писах, но ми помагаша, в смисъл, че аз смятам, че не мога сам да напиша толкова грамотно нещо, грамотно и смислено да го изложа и затова ми помогна моят приятел Д..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Относно молбата ми за международна закрила, когато започна спецоперацията на Русия при мен дойде старшата медицинска сестра и каза, че може да ме призоват. Старшата сестра каза, че трябва да отида за подготовка в М., а оттам, след две седмици, вече изпращат за У..

АДВ. И.: Уважаема госпожо председател, преди да бъде подадена тази молба, доверителят ми се свърза с нас и ние написахме друга молба, с която искахме да му се проведе допълнително интервю. По неговите обяснения от ДАБ са отказали да влизат тази втора молба. Моля да обясни какво са му казали от ДАБ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Подавал съм две молби в ДАБ. Едната я приеха, а другата - не и се обосноваха с това, че били много молбите. Казаха, че една молба е напълно достатъчна.

НА ВЪПРОС НА ЮРК. П. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Не съм подал едновременно двете молби. Първо подадохме едната молба, а след това другата.

ЮРК. П.: Ако има една молба за международна закрила, естествено, че не може да има втора.

АДВ. И.: Нямам други въпроси. В онази молба ние просто искахме да се проведе

допълнително интервю, без да има приложено изявление към нея, както е към тази молба.

ЮРК. П.: Такава молба не е подадена просто. Няма как да не е заведена, ако е била представена и подадена.

НА ВЪПРОС НА ЮРК. П. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Визата ми е издадена от М..

ЮРК. П.: В документите, които сте приложили пише, че е от С. П. ?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Визата я вади Д.. При нас в К. не правят визи и затова Д. отиде да извади визи, според мен, в М..

ЮРК. П.: Задавам този въпрос, тъй като виждам, че има много големи разминавания по данните от интервюто и заявеното днес, за да ги уточним.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. П. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Не съм бил в казарма. Относно това, че по време на интервюто ми е зададен въпрос подробно да обясня причините за напускането на страната ми – не съм споменал при отговора на този въпрос за различната си сексуална ориентация, защото както вече ви казах у нас, в Русия, не е прието да се говори на тези теми и мислех, че и в България е така. Аз се стеснявах и не казах нищо за сексуалната си ориентация. След това ми казаха, че тук, това е европейска страна и се отнасят към такива хора толерантно, и бих могъл да го разкажа.

Не съм получавал повиквателна за мобилизация. Само старшата сестра ми каза това, че ще трябва да отиде на обучение, но нищо не се е получавало в болницата за мен (като повиквателна). Ако имах повикване тогава нямаше да мога да дойда тук.

ЮРК. П.: Уважаема госпожо съдия, тъй като все още не сме по същество, а и жалбоподателят твърди за конкретни обстоятелства за такива лица, които се отнасят за законодателството на Русия, може ли да отложим делото, за да представя една справка от директора на „Международна дейност“ конкретно за правния статут на тези лица от ЛГБТ обществото ? Нямам други въпроси към жалбоподателя.

АДВ. И.: Нямам въпроси към доверителя ми.

В съдебната зала се въведе допуснатия до разпит свидетел.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по представена Регистрационна карта на чужденец, издадена на 26.10.2022 г. от ДАБ, с №[ЕИК], ЛНЧ: [ЕГН], с продължен срок до 25.04.2023 г.:

Д. В. Б., гражданин на Руската Федерация, на 41 години, висше образование, женен – във фактическа раздяла съм от повече от 5 години, неосъждан.

Документът се върна на свидетеля.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ: Разбрах това, което ми разясни съда. Напълно запознат съм. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Д. Б..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Б. (чрез преводач) отговори така: Гражданин съм само на Руската федерация, друго гражданство нямам.

Имам две висши образования. Едното е юридическо, специалност „Наказателно право“, а другото е инженерно „Автомобилни пътища и летища“. Официално съм женен, но от 5 (пет) години не живеем заедно със съпругата ми. Във фактическа раздяла сме, юридически просто не сме се развели. Имам три деца - на 14 години, 11 години и на 5 години. За децата се грижат жена ми и майка ми, която живее с тях. Имаме договорка с жена ми, че ние се разделяме, но всичката недвижима собственост остава за нея. Плащам ежемесечна издръжка за децата.

Ние с В. сме двойка с нетрадиционна сексуална ориентация. Живеем заедно с него. Това е така от почти година, от края на февруари. Ние се запознахме там (в Русия), а откакто дойдохме тук (в България), живеем заедно. Докато бяхме там ние прекарвахме заедно някакво време, основно в почивните дни, тъй като той работеше, аз работех, но фактически живеем заедно откакто сме тук. Иначе сме ходили заедно на почивки, на морето, на планина, в чужбина.

Решението да дойдем в България беше много спонтанно. Това беше пътуване, което планирахме от м. юли 2022 г. Просто имахме намерение да пътуваме някъде, в някоя по-топла страна в Европа, през октомври месец, когато той имаше право да си вземе отпуск. В Б. имам познати, с които си пишем в интернет. Искрахме да съвместим пътуването с това, да се видим с тези познатите. Пътуването си предвиждахме за октомври, имахме билети за пътуване и в едната и в другата посока. Искрахме да пристигнем с влак в С., защото от И. за Б. беше сложно да се пътува с автобус, а след това от С. към Б. да пътуваме с автобус, но плановете постоянно се променяха. Автобусите бяха отменени и затова решихме да дойдем тук, а на 21.09. плановете кардинално се измениха във връзка с мобилизацията по повод на войната.

Обявиха мобилизация. Аз нямах намерение да чакам повиквателна и веднага заминах. Заминах за Г. със самолет и след няколко дена В. пристигна при мен. До Г. пътувахме отделно, тъй като той не можеше да напусне веднага работа, в същия ден. Такива бяха и намеренията ни още преди мобилизацията – да прекараме няколко дни в Т., след това със самолет в И. и от И. – в България. Мисля, че на 02.10. беше самолетът за Т., а от Т. за И. беше на 07.10. и когато на 21-ви обявиха мобилизацията, се наложи веднага да замина.

Заминах от Русия основно заради мобилизацията, тъй като съм завършил военна академия и съм офицер от запаса. Завършил съм военна академия по транспорт като гражданската ми специалност е „инженер“. В дипломата не е написано, че съм военен, просто обикновена гражданска диплома, а иначе съм офицер и очаквах да получа повиквателна. Младшите офицери са първите, които биват изпращани на военни действия и с оглед на това военният билет е с мен.

Още на 21.09. исках да потърся международна закрила в България, тъй като нямаше друга възможност. Турция е мюсюлманска страна, Г. е в постоянни конфликти с Русия, с А.. Там има военни действия от 2008 г. Още веднъж искам да кажа, че до 21.09. нямахме намерение да търсим международна закрила в България.

В Русия работех като кадастрален инженер. В 2007 г. проведох преподготовка в Университета в К. и се занимавах вече с тази дейност.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелят Б. (чрез преводач) отговори така: Причините В. да напусне Русия са, че той също е военно задължен и освен това не искаше да се разделя с мен.

По мои сведения В. по време на интервюто, не е съобщил, че е представител на сексуално малцинство. Доколкото ми е известно, такъв въпрос не са му задавали, а не е съобщил това отделно, тъй като у нас, в Русия, да съобщиш такива подробности е равносилно на физическа разправа. Това е в неговия случай. Там не може да се живее открито, да се съобщават такива неща и ако двама мъже живеят заедно предизвикват подозрения и естествено той се е притеснявал да посочи този факт, защото у нас, в Русия, това е срамен факт.

В Русия има закон, който се казва „Забрана за пропагандата на нетрадиционните сексуални ориентации“ и освен че е забранена пропагандата, това е и пълна забрана. През декември месец този закон беше подсилен. Разшириха категорията на хората, които не трябва да бъдат пропагандирани. Преди беше само за непълнолетните деца, а от декември разшириха категорията да се отнасят за всички, включително и за възрастни. В този закон не е указано какво значи „пропаганда“ и съответно под този закон може да бъде подведен всеки един човек. Ако поиска полицията, винаги може да заведе дело срещу тебе, защото живееш с мъж. В Русия има много такива случаи. Скоро имаше случай, когато над детски магазин имаше нарисувана дъга и съобщиха в полицията, че това е пропаганда на ЛГБТ, и накараха магазина да махне тази дъга.

Доколкото ми е известно, В. нямаше проблеми от икономически характер в Русия. Той имаше апартамент. Всеки месец плащаше дължимото, сметките, даже по-рано ги плащаше. Заплатата му съответстваше на стандарта на живота. Ние заедно сме пътували в отпуск и тогава разделяхме всичко наполовина. Той никога не е имал икономически проблеми.

Да, известно ми е, че В. е подал още едно заявление за провеждане на интервю, в което изясняваше тези факти, които се беше притеснявал да разкаже преди това. Има такъв случай. Беше „Лична история“ и искахме да дадем двете молби едновременно. Първият документ беше личната история, а втория беше молба за провеждане на повторно интервю. Това бяха два отделни документа и в руското законодателство това е допустимо и може да се направи така, тъй като това са две различни молби, но в Агенцията не приеха двете, а само едното и според приоритета дадохме само личната история, но според датите излиза, че сме го подали когато вече е имало решение, но той (В.) не го е бил получил към този момент, не му е било връчено, тоест, той е получил документа с решението на хартия няколко дни след като е подал документа с личната история.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. П. свидетелят Б. (чрез преводач) отговори така: Напуснахме Русия на 21-ви септември.

Според мен, на 2-ри или 3-ти октомври пристигнахме в България, не, момент,

на 7-ми октомври пристигнахме в България. На 2-ри и 3-ти октомври сме били в Турция. Тези данни могат да се видят от паспортите ни.

Да, аз съм подал молба за международна закрила. Проведено ми е интервю. На 5-и декември беше. По време на интервюто аз заявих, че съм ЛГБТ-лице. Мисля, че при В. не имало възможност да заяви това обстоятелство, а аз вече бях информиран от В. как е протекло неговото интервю и че на него такива въпроси не са му задавани, и затова, да не пропусна това обстоятелство на моето интервю, аз сам го разказах, даже посочих конкретния въпрос.

ЮРК. П.: Имаше ли въпрос „Желаете ли да добавите нещо?“ накрая на интервюто ?

АДВ.И.: Възразявам срещу такъв въпрос, защото двете изслушвания не са били по едно и също време.

СЪДЪТ ДОПУСКА така зададения въпрос.

СВИДЕТЕЛЯТ Б. (чрез преводач) отговори така: Аз сам си казах, че принадлежа към ЛГБТ общество. Все пак при провеждане на интервюто съм бил в състояние на психически натиск. Кръвното ми беше високо, човек се чуди какво именно може да добави, затова след това с В. седнахме и написахме това, което той не е казал по време на неговото интервю, било защото се е притеснявал или пък не е разбрал правилно въпросите.

ЮРК. П.: Нямам повече въпроси.

АДВ. И.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала. Свидетелят Б. остана в съдебната зала до приключване разглеждането на делото.

АДВ. И.: Нямам други доказателствени искания. Няма да соча други доказателства. Считаю, че документът от руски език, който не е преведен, е релевантен и моля да бъде представен превод на този документ.

ЮРК. П.: Бих искала да представя справка с конкретни въпроси, може би и съдът може да постави такива, свързани със сексуалната ориентация на ЛГБТ-лица, относно изясняване на обстоятелството дали тези лица са подложени на заплахата в Русия или пък са застрашени от търсене на наказателна отговорност, доколкото такива бяха твърденията, че има предвидено наказателно преследване за такива лица. Искам да представя допълнителна информация по отношение на статута на лицата, които имат особена сексуална ориентация в Русия, а е възможно и вие да поставите въпроси относно тези лица. Ако съдът ми предостави възможност, ще представя такава справка. Нямам други доказателства и други доказателствени искания.

Съдът счита, че следва да бъде предоставена възможност на процесуалния представител на ответника да представи в следващо съдебно заседание в превод на български език изложението, приложено към молбата на

жалбоподателя, приета и заведена в ДАБ на 17.11.2022 г. с рег. № УП 24913, което е и част от документите в административната преписка. Административното производство е подчинено на общия принцип, че производството се води на български език, поради което административният орган е длъжен при представяне на документите от административната преписка по повод на постъпилата жалба, да приложи същите на езика, на който се води производството, а именно на български език.

На процесуалния представител на ответника следва да бъде предоставена възможност да представи официална информация относно правния статут на лицата, принадлежащи към ЛГБТ-общества, на територията на Руската федерация, а именно действащи нормативни актове и друга информация, която има отношение към задълженията на тези лица и отношението на обществото към принадлежащите към ЛГБТ-обществата.

Документите следва да бъдат представени не по-късно от 01.03.2023 г.

Предвид изложеното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото на 07.03.2023 г., от 10:45 часа, за която дата и час страните и преводачът са редовно уведомени.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на ответника да представи не по-късно от 01.03.2023 г. превод на приложения печатан текст на руски език към заведената молба от името на жалбоподателя с рег. № УП 24913 от 17.11.2022 г., както и информацията относно нормативната уредба и правния статут на лицата, принадлежащи към ЛГБТ общества на територията на Руската федерация, задълженията на тези лица и отношението на обществото.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 80 лева от бюджета на съда на преводача М. А.. ИЗДАДОХА се РКО за определеното възнаграждение.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:39 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: